

ДИРЕКТИВА 2002/55/ЕО НА СЪВЕТА

от 13 юни 2002 година

относно търговията със семена от зеленчукови култури

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаването на Европейската общност, и в частност член 37,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

след консултации с Икономическия и социален комитет,

като има предвид, че:

- (1) Директива 70/458/ЕИО на Съвета от 29 септември 1970 г. относно пускането на пазара на семена от зеленчукови култури² е многократно и съществено изменяна и допълвана³. От съображения за яснота и рационалност спомената директива следва да се кодифицира;
- (2) Производството на семена от зеленчукови култури заема важно място в земеделието на Общността;
- (3) Задоволителните резултати от отглеждането на зеленчукови култури зависят в голяма степен от използването на подходящи семена;
- (4) По-голяма производителност на зеленчукопроизводството в Общността ще се постигне, ако при избора на сортове, допуснати за пускане на пазара, държавите-членки прилагат еднакви и възможно най-строги правила;
- (5) Трябва да се създаде общ каталог на сортовете от зеленчуковите видове. Този каталог може да се състави само въз основа на националните сортови листи;
- (6) Поради това, всички държави-членки изготвят една или повече национални сортови листи на сортовете, приети за сертифициране, проверка и пускане на пазара на тяхна територия;
- (7) Листите трябва да бъдат изготвени в съответствие с единни правила, така че признатите видове да бъдат различни, стабилни и достатъчно хомогенни;

⁽¹⁾ Становище, представено на 9 април 2002 г., (все още непубликувано в Официален вестник)

⁽²⁾ ОВ L 225, 12.10.1970 г., стр. 7, Директивата, последно изменена с Директива 98/96/ЕО (ОВ L 25, 1.2. 1999 г. стр. 27).

⁽³⁾ Виж приложение VI, част А.

(8) Следва да се вземат под внимание правила, установени на международно ниво, за някои разпоредби, отнасящи се до одобрението на сортове на национално ниво;

(9) За да се проведат изпитванията с цел признаването на сорт трябва да се определят множество единни критерии и минимални изисквания;

(10) Разпоредбите, отнасящи се до срока на признаването на сорт, съображенията, въз основа на които то може да бъде отменено, и практиките за сортоподдържане трябва да бъдат стандартизирани. Държавите-членки се информират взаимно за признаването или отписването на сортовете от листите;

(11) Желателно е да се приемат условия относно устойчивостта на сортовете наименования и обмена на информация между държавите-членки;

(12) Семената от сортовете, включени в общия каталог на сортовете, не трябва да бъдат подложени в Общността на ограничения за пускане на пазара по отношение на сорта;

(13) Освен това, на държавите-членки трябва да се предостави правото на възражение по отношение на сорт;

(14) Комисията следва да публикува в *Официален вестник на Европейските общности*, серия С, вписаните в общия каталог сортове;

(15) Трябва да се предвидят мерки за признаване еквивалентността на изпитванията и проверките на сортовете, проведени в трети страни;

(16) Предвид развитието на науката и техниката, понастоящем е възможно да се създават сортове чрез генетично модифициране. Поради това, при вземането на решение дали да се признават генетично модифицирани сортове по смисъла на Директива 90/220/ЕИО на Съвета от 23 април 1990 г. относно съзнателното разпространение на генетично модифицирани организми в околната среда⁴, необходимо е държавите-членки да вземат предвид всеки риск, свързан със съзнателното им разпространение в околната среда. Освен това, следва да се определят условия, при които се признават генетично -модифицираните сортове;

(17) Търговията с нови храни и нови хранителни съставки се урежда на равнище на Общността с Регламент (ЕО) № 258/97 на Европейския парламент и на Съвета⁵. Поради това е целесъобразно държавите-членки да вземат под внимание всички рискове за здравето, свързани с храните, при вземане на решение за признаване на сортове. Освен това, следва да се определят условията, при които тези сортове се признават;

(18) Предвид развитието на науката и техниката, следва да се установят правила за признаване на химически третирані семена и посадъчен материал;

⁴ ОВ L 117, 8.5.1990 г., стр. 15, Директивата, последно изменена с Директива 2001/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 106, 17.4.2001 г., стр. 1).

⁵ ОВ L 43, 14.2.1997 г., стр. 1.

(19) Като общо правило семената от зеленчукови култури могат да бъдат предлагани на пазара, само ако са били официално изпитани и сертифицирани в съответствие с правилата за сертифициране като базови семена или сертифицирани семена. Трябва да е възможно при определени условия да се предлагат на пазара семена, получени от размножения преди базовите семена, и масов посев;

(20) За някои зеленчукови видове е невъзможно да се ограничи пускането на пазара до сертифицираните семена. Поради това следва да се разреши пускането на пазара на стандартни проверени семена, които трябва да притежават сортова идентичност и чистота, като тези характеристики подлежат единствено на официален последващ контрол, осъществяван чрез вземането на проби в естествени условия на полето;

(21) С цел да се подобри качеството на семената от зеленчукови култури в Общността трябва да се установят определени изисквания относно минималната аналитична чистота и кълняемост;

(22) За да се гарантира идентичността на семената следва да се установят правила на Общността за пакетирание, вземане на проби, запечатване и маркировка. Желателно е също да се предвиди официален предварителен контрол на сертифицираните семена, както и да се определят задълженията, които трябва да изпълнява лице занимаващо се с пускането на пазара на стандартни семена и сертифицирани семена в малки опаковки;

(23) Следва да се установят правила за пускането на пазара на химически обработените семена, семената, годни за биологично производство и съхраняване чрез използване *in situ* на сортове, застрашени от генетично разпадане;

(24) При определени условия следва да се допускат изключения, без да се накърняват разпоредбите на член 14 от Договора. Държавите-членки, които се възползват от тези заключения, следва да си сътрудничат взаимно по административен път по отношение на контрола;

(25) За да се осигури спазването както на изискванията по отношение качеството на семената, така и на разпоредбите, гарантиращи тяхната идентичност по време на пускането на пазара, държавите-членки трябва да предвидят съответните разпоредби за контрол;

(26) Семената, които отговарят на тези изисквания, без да се накърняват разпоредбите на член 30 от Договора, не трябва да бъдат обект на други ограничения за пускане на пазара освен тези, предвидени в правилата на Общността;

(27) При определени условия семената, размножавани в друга страна от базови семена, сертифицирани в държава-членка, следва да бъдат сертифицирани като семена, размножени в същата държава-членка;

(28) Следва да се предвиди разрешаването на пускането на пазара в Общността на семена от зеленчукови култури, произведени в трети страни, само ако такива семена предлагат същите гаранции като семената, сертифицирани или търгувани в Общността като стандартни семена и в съответствие с правилата на Общността;

(29) В периоди, когато има трудности при снабдяването със сертифицирани семена от различните категории или със стандартен посевен материал, следва временно да се разреши търговията както със семена от категория, която е обект на по-леки изисквания, така и със семена, които не са включени нито в общия каталог на сортовете, нито в националния каталог на сортовете;

(30) С цел уеднаквяването на техническите методи за сертифициране и контрол, използвани от държавите-членки, и създаването на възможности за сравнение на семената, сертифицирани в Общността, и тези, с произход от трети страни, в държавите-членки следва да се установят сравнителни изпитвания, които позволяват извършването на последващ годишен контрол на посевен материал от определени сортове от категорията „базови семена” и посевен материал от категориите „сертифицирани семена” и „стандартни семена”;

(31) Правилата на Общността не се прилагат за посевен материал, за който е доказано, че е предназначен за износ за трети страни.

(32) Приложното поле на настоящата директива следва да включва също някои видове, които могат едновременно да бъдат зеленчукови култури и фуражни или маслодайни култури. При условие обаче, че на територията на държава-членка не съществува обикновено възпроизводство и търговия на някои видове, следва да се предвиди освобождаване на тази държава-членка от задължението да прилага настоящата директива по отношение на въпросните видове;

(33) Желателно е да се организират временни изпитвания с цел търсене на по-добри решения за заменяне на някои разпоредби от настоящата директива;

(34) Мерките, необходими за прилагането на настоящата директива следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/469/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за определяне на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, възложени на Комисията⁶;

(35) Настоящата директива не трябва да накърнява задълженията на държавите-членки относно сроковете за транспониране на настоящата директива, определени в приложение VI, част Б,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива се прилага за производство с оглед пускане на пазара и за пускане на пазара на семена от зеленчукови култури в Общността.

Настоящата директива не се прилага за семена от зеленчукови култури, за които е доказано, че са предназначени за износ за трети страни.

⁶ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

Член 2

1. По смисъла на настоящата директива:

а) Търговия е продажбата, притежаването с цел продажба, предлагането за продажба, и всяко преотстъпване, всяка доставка или всяко прехвърляне с търговска цел на посевен материал за трети страни, независимо дали е срещу заплащане или не.

Не се разглежда като пускане на пазара размяната на посевен материал, която не преследва търговско използване на сорта, като следните операции:

- доставката на посевен материал за нуждите на официалните органи за изпитване и инспекция;
- доставката на посевен материал на доставчици на услуги за целите на преработката или пакетирането на семената, доколкото въпросният доставчик не придобива собственост върху доставения посевен материал.

Под пускане на пазара не се разбира доставката при определени условия на посевен материал на доставчици на услуги за производството на някои селскостопански суровини, предназначени за промишлени цели или размножаването на посевен материал за тази цел, при условие че доставчикът на услуги не придобива собственост нито върху така доставените семена, нито върху продукта от реколтата. Доставчикът на посевен материал, представя на сертифициращия орган копие на съответните части от договора, сключен с доставчика на услуги, като в него се включат стандартите и условията, на които предлаганият посевен материал отговаря в момента.

Условията за прилагане на тази разпоредба се определят в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2.

(б) Зеленчукови култури са растенията от следните видове, предназначени за земеделско и градинско производство, но не за декоративни цели, както следва:

<i>Allium cepa</i> L.	лук
<i>Allium porrum</i> L.	праз
<i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm.	кервиз
<i>Apium graveolens</i> L.	целина
<i>Asparagus officinalis</i> L.	аспержи
<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>vulgaris</i>	салатно цвекло
<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>conditiva</i>	червено цвекло
Alef.	
<i>Brassica oleracea</i> L. convar.....	листно зеле
<i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>sabellica</i> L.	
<i>Brassica oleracea</i> L. convar.	карфиол
<i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>botrytis</i> L.	

<i>Brassica oleracea</i> L. Convar <i>botrytis</i> . (L.) Alef. var. <i>cymosa</i> Duch..	броколи (калабрезе)
<i>Brassica oleracea</i> L. convar <i>oleracea</i> var. <i>gemmifera</i> DC.	Брюкселско зеле.
<i>Brassica oleracea</i> L. convar <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>sabauda</i> L..	савойско зеле
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>alba</i> DC	бяло главесто зеле.
<i>Brassica oleracea</i> L. convar <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>rubra</i> DC.	червено главесто зеле
<i>Brassica oleracea</i> L. convar <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>gongylodes</i> L.	алабаш
<i>Brassica pekinensis</i> (Lour.) Rupr.	китайско зеле
<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>rapa</i>	ряпа /турнепс/
<i>Capsicum annuum</i> L.	пипер
<i>Cichorium endivia</i> L.	ендивия
<i>Cichorium intybus</i> L. (<i>partim</i>) (италианска),	цикория обикновена, широколистна индустриална цикория
<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum et Nakai	дния
<i>Cucumis melo</i> L.	пъпеш
<i>Cucumis sativus</i> L.	краставици, корнишони
<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	тикви
<i>Cucurbita pepo</i> L.	тиквички
<i>Cynara cardunculus</i> L.	артишок
<i>Daucus carota</i> L.	моркови
<i>Foeniculum vulgare</i> Miller	копър
<i>Lactuca saliva</i> L.	салата
<i>Lycopersicon lycopersicum</i> (L.) Karsten ex Farw.	домати
<i>Petroselinum crispum</i> (Miller) Nyman ex A. W. Hill	магданоз
<i>Phaseolus coccineus</i> L.	многоцветен фасул
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	градински фасул
<i>Pisum sativum</i> L. (<i>partim</i>)	градински грах
<i>Raphanus sativus</i> L.	репички
<i>Scorzonera hispanica</i> L.	черен корен
<i>Solanum melongena</i> L.	патладжан
<i>Spinacia oleracea</i> L.	спанак
<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	градинска салата
<i>Vicia faba</i> L. (<i>partim</i>)	бакла.

в) Базови семена са семената:

- i. които са произведени под ръководството на селекционера съгласно възприетите практики за сортоподдържане;
- ii. които са предназначени за производството на посевен материал от категорията на сертифицираните семена;

- iii. които, съгласно разпоредбите на член 22, удовлетворяват определените в приложения I и II условия за базовите семена; и
- iv. за които е установено от официалния контрол, че съответстват на горепосочените условия;

г) Сертифицирани семена са семената:

- i. които са произведени директно от базови семена или по искане на селекционера от семена от размножение, предхождащо базовите семена, които могат да удовлетворят и за които е установено от официалните проверки, че удовлетворяват изискванията за базови семена, определени в приложения I и II;
- ii. които са предназначени основно за производството на зеленчуци;
- iii. които съгласно разпоредбите на член 22, буква б) удовлетворяват условията за сертифицирани семена, определени в приложения I и II;
- iv. за които е установено от официална проверка, че удовлетворяват на горепосочените условия;
- v. подлежат на официален последващ контрол за проверка на тяхната сортова идентичност и чистота.

д) Стандартни семена са семената:

- i. които притежават достатъчна сортова идентичност и чистота;
- ii. които са предназначени главно за производството на зеленчуци;
- iii. които удовлетворяват изискванията, предвидени в приложение II; и
- iv. които подлежат на официален последващ контрол чрез проверки за установяване на тяхната сортова идентичност и чистота;

е) Официални мерки са мерките, взети:

- i. от органите на една държава, или
- ii. под контрола на държавата, от юридически лица по публичното или по частното право, или
- iii. за спомагателните дейности също под контрола на държавата, от заклетни физически лица,

при условие, че лицата, споменати в точки (ii) и (iii), не извличат лична изгода от

резултата от тези мерки;

ж) Малки опаковки на ЕО са опаковките, съдържащи семена с максимално нето тегло:

- i. 5 kg за зеленчуци;
- ii. 500 g за лук, кервиз, аспержи, салатно цвекло, червено цвекло, ряпа, диня, тикви, тиквички, моркови, репички, черен корен, спанак, градинска салата;
- iii. 100 g за всички останали зеленчукови видове.

2. Измененията, които следва да се въведат в списъка на видовете, даден в параграф 1, буква б) , се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2.

3. Различните видове сортове, включително компонентите, могат да бъдат конкретизирани и определени в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2.

Член 3

1. Държавите-членки предвиждат, че семена от зеленчукови култури не могат да бъдат сертифицирани, контролирани като стандартни семена и предлагани на пазара, освен ако сортът не е признат в една или повече държави-членки.

2. Всяка държава-членка изготвя една или повече сортови листи на сортове, които са официално приети за сертифициране, контрол като стандартен посевен материал и пускане на пазара на тяхна територия. Сортовите листи се организират на подразделения в зависимост от сортовете:

а) според сортовете, чиито семена могат да бъдат сертифицирани като „базови семена” или сертифицирани или контролирани като „стандартни семена”;

б) според сортовете, чиито семена не могат да бъдат контролирани като други освен „стандартни семена”.

Всяко лице може да направи справка със сортовите листи.

1. Общ каталог на сортовете от зеленчуковите видове се създава въз основа на националните сортови листи на държавите-членки в съответствие с разпоредбите на членове 16 и 17 .

2. Държавите-членки могат да предвидят, че приемането на сорт за включване в общия каталог или в листата на друга държава-членка е равностойно на приемане за включване в техния каталог. В този случай, държавата-членка се освобождава от задълженията, предвидени в член 7, член 9, параграф 4 и член 10, параграфи 2 до 5.

Член 4

1. Държавите-членки гарантират, че сорт се признава, само ако той е различим,

стабилен и достатъчно хомогенен.

В случая на индустриалната цикория, сортът трябва да притежава задоволителна стойност за отглеждане и употреба.

2. В случая на генетично модифицирани сортове по смисъла на член 2, точки 1 и 2 от Директива 90/220/ЕИО на Съвета сортът се признава, само ако са взети всички съответни мерки за предотвратяване на рискове за здравето на човека и околната среда.

3. От друга страна, в случаите когато материал, получен от растителен вид е предназначен за употреба като храна или хранителна съставка, попадащ в приложното поле на Регламент (ЕО) № 258/97, тази храна или хранителна съставка не трябва да:

- представлява опасност за потребителя;
- подвежда потребителя;
- се различава от храни или хранителни съставки, които заместват до такава степен, че нормалната им консумация би породила неблагоприятни хранителни последици за потребителя.

4. В интерес на опазването на генофонда от сортови растения съгласно член 44, параграф 2 държавите-членки могат да се отклонят от критериите за признаване, определени в първата алинея на параграф 1, доколкото има установени специални условия, приети в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2, като се отчитат изискванията на член 44, параграф 3.

Член 5

1. Сорт се счита за различим, ако независимо от произхода на изходния материал - изкуствен или естествен, се отличава ясно по една или повече важни характеристики по отношение на всеки друг известен в Общността сорт.

Характеристиките трябва да могат да бъдат точно разпознати и точно определени.

Сорт в Общността е всеки сорт, който по време на подаването на заявление за признаване, което следва да се разгледа, е:

- вписан в общия каталог на сортовете от зеленчукови култури или в общия каталог на видовете земеделски култури;
- или без да бъде вписан в нито един от каталозите, е признат или представен за признаване пред компетентните органи в държавата-членка или друга държава-членка, за сертифициране и пускане на пазара или за сертифициране в други страни, или за контрол като стандартни семена, освен ако предходните условия не се изпълняват вече във всички държави-членки преди да се вземе решение относно заявлението за признаването на сорта, подлежащо на оценка.

2. Сорт се счита за стабилен, ако след последователно размножаване или в края на всеки цикъл, (когато селекционерът е определил конкретен цикъл за размножаване), той продължава да отговаря на описанието на основните му характеристики.

3. Сорт се счита за достатъчно хомогенен, ако с изключение на някои малки отклонения растенията, участващи в неговия състав, при отчитане на отличителните черти на репродуктивните им системи, са сходни или генетично идентични със съвкупността от характеристиките за този показател.

Член 6

Държавите – членки гарантират, че сортовете, с произход от други държави–членки, подлежат на същите изисквания като тези за местно отглежданите сортове по отношение на процедурите за признаване.

Член 7

1. Държавите-членки предвиждат признаването на сортовете да се основава на резултатите от официалните проверки и по-специално на опитите по отглеждане им, провеждани за достатъчен брой характеристики за съответния сорт, който следва да бъде описан. Методите, използвани за определяне на характеристиките трябва да бъдат точни и надеждни. С цел да се установи различаемостта, опитите, свързани с тяхното отглеждане, трябва да включват поне съществуващите сравними сортове, които са още известни сортове в Общността по смисъла на член 5, параграф 1. За прилагането на член 9, се включват други съществуващи сравними сортове. За сортове, чиито семена не могат да бъдат контролирани като други освен стандартни, резултатите от неофициалните проверки и знанията, придобити от практическия опит по време на отглеждането им, могат да бъдат взети под внимание във връзка с резултатите от официалното изпитване.

Може да се предвиди, в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2, разпоредба, съгласно която от определени дати признаването на някои сортове зеленчуци ще се извършва единствено въз основа на резултатите от официалните изпитвания.

2. Определя се следното в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2, като под внимание се взима съществуващите научнотехническо познания:

а) характеристиките, които следва да бъдат обхванати най-малко от изпитванията на различните видове;

б) минималните изисквания за провеждане на изследванията.

3. Когато е необходимо изпитване на генеалогичните компоненти с цел изследване на хибридите или синтетично произведените сортове, държавите-членки гарантират, че резултатите от изпитването и описанието на генеалогичните компоненти, ако селекционерът поиска това, да бъдат разглеждани като поверителни.

4.
 - а) В случай на генетично модифицират сорт, посочен в член 4, параграф 4, се провежда оценка на въздействието върху околната среда, еквивалентни на тази, предвидена в Директива 90/220/ЕИО;
 - б) Процедурите, гарантиращи, че оценката за въздействието върху околната среда и други елементи, е еквивалентна на тази, определена в Директива 90/220/ЕИО, се въвеждат по предложение на Комисията в регламент на Съвета, опирайки се на съответната правна база на Договора. До влизането на този регламент в сила генетично модифицираните сортове се признават за включване в националната сортова листа, само след като предварително са били одобрени за пускане на пазара в съответствие с Директива 90/220/ЕИО.
 - в) Членове 11 - 18 от Директива 90/220/ЕИО не се прилагат за генетично модифицираните сортове след влизането в сила на регламента, посочен в буква б);
 - г) Техническите и научни условия за прилагане на оценката за въздействие върху околната среда се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2.
5.
 - а) Държавите-членки следят за това, сорт, предназначен да бъде използван за целта, посочена в тази алинея, да се признава, само ако:
 - храната или хранителната съставка е вече разрешена за употреба съгласно Регламент (ЕО) № 258/97; или
 - решенията за разрешение, посочени в Регламент (ЕО) № 258/97, да се вземат в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2;
 - б) В случая, предвиден във второто тире на буква а), се вземат под внимание критериите, определени в член 4, параграф 5, и принципите за оценка, посочени в Регламент (ЕО) № 258/97;
 - в) Научно-технически условия за прилагане на мерките, посочени в буква б) се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2.

Член 8

Държавите-членки изискват при подаването на заявление за признаване на сорт заявителят да посочи дали вече е кандидатствал за признаване на сорта в друга държава-членка, съответната държава-членка, в която е кандидатствал, и дали заявлението му е било удовлетворено.

Член 9

1. Държавите-членки организират официалното публикуване на сортовата листа на сортовете, признати на тяхна териториите, а когато се изисква сортоподдържането, и името на лицето или лицата, които отговарят за него в техните страни. Когато за поддържането на сорт отговарят няколко лица, публикуването на имената им не е задължително. Ако имената не са публикувани, в каталога се посочва органът, който съхранява списъка с имената на лицата,

отговарящи за сортоподдържането.

2. При признаването на сорт, държавите-членки осигуряват този сорт, доколкото е възможно, да бъде известен под същото наименование във всички държави-членки.

Ако има данни, че посевният или посадъчен материал от даден сорт се предлага на пазара в друга страна под различно наименование, това наименование също се вписва в каталога.

За сортове, произхождащи от сортове, чието официално признаване е извършено съгласно член 12, параграф 3, втора и трета алинея, и които са били признати в една или повече държави-членки в резултат на официалните мерки, упоменати в същата разпоредба, може да се вземе решение в съответствие с предвидената в член 46, параграф 2 процедура, че всички държави-членки, извършили такова признаване, гарантират, че наименованията на сортовете са тези, които са определени съгласно същата процедура и при спазване на посочените по-горе принципи.

3. Като вземат под внимание съществуващата информация, държавите-членки също гарантират, че сорт, който не е ясно различим:

- от сорт, признат преди това във въпросната държава-членка или друга държава-членка; или

- от сорт, за който е извършена оценка за различимост, стабилност и хомогенност в съответствие с правилата, отговарящи на тези от настоящата директива, без да бъде, познат сорт в Общността по смисъла на член 5, параграф 1,

носи наименованието на същия сорт. Тази разпоредба не се прилага, ако това наименование може да доведе до заблуда или объркване по отношение на въпросния сорт, или ако, съгласно разпоредбите на съответната държава-членка, уреждащи наименованията на сортовете, други факти предотвратяват неговата употреба, или ако правата на трети страни затрудняват свободното използване на наименованието във връзка със съответния сорт.

4. Държавите-членки изготвят досие за всеки признат сорт, съдържащо описание на сорт и ясно обобщение на всички факти, на които се основава признаването му.

5. Държавите-членки гарантират, че генетично модифицирани сортове, които са били признати, ясно се обозначават като такива в каталога на сортовете. Те също гарантират, че всяко лице, предлагащо на пазара такъв сорт, ясно посочва в своя каталог на продажбите, че сортът е генетично модифициран.

6. Що се отнася до адекватността на наименованието на сорт, се прилага член 63 от Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 г. за правата на растителните сортове в Общността⁷.

⁷ ОВ L 227, 1.9.1994 г., стр. 1, Регламентът, изменен с Регламент (ЕО) No 2506/95 (ОВ L 258, 28.10.1995 г., стр. 3).

Подробни правила за прилагане по отношение адекватността на наименованията на сортовете могат да бъдат приети в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2.

Член 10

1. Държавите-членки и Комисията се уведомяват незабавно за всяко заявление или оттегляне на заявление за признаване на сорт, за всяко вписване в сортовата листа, както и за всяко изменение на тази листа.
2. Държавите-членки изпращат на другите държави-членки и на Комисията за всеки новопризнат сорт кратко описание на характеристиките му, които са отбелязали в резултат на процедурата по признаване. Те също съобщават, по молба, описание на специалните характеристики, които позволяват сорта да бъде отличен от други сходни сортове.
3. Всяка държава-членка предоставя на другите държави-членки и Комисията досиетата, посочени в член 9, параграф 4 за сортовете, които са признати или които са престанали да бъдат признати. Информацията, разменена във връзка с досиетата, се разглежда като поверителна.
4. Държавите-членки трябва да гарантират, че досиетата по признаването на сортовете се предоставят единствено за лично и изключително ползване от всяко лице, което може да докаже законен интерес. Разпоредбите не се прилагат, когато информацията съгласно член 7, параграф 3, трябва да се разглежда като поверителна.
5. При отказ даден сорт да бъде признат или отмяна на признаването, резултатите от изпитванията се предоставят на лицата, засегнати от взетото решение.

Член 11

1. Държавите-членки предвиждат, че признатите сортове трябва да се поддържат в съответствие с установените практики за сортоподдържане.
2. Трябва да е възможно по всяко време да се проверява въз основа на записите, извършвани от лицето или лицата, които отговарят сорта. Тези записи също обхващат производството на всички размножения преди базовите семена.
3. Могат да се поискат проби от лицето, което отговаря за сорта. Такива проби могат да бъдат взети по официален път, при необходимост.
4. Когато сортоподдържането се извършва в държава-членка, различна от тази, в която е признат сорта, съответните държави-членки си предоставят административна помощ по въпроси, свързани с проверките.

Член 12

1. Признаването на даден сорт е валидно за срок, който изтича в края на десетата календарна година, считано от датата на признаване.

Признаването на сортове от органите на бившата Германска демократична република, извършено преди обединението на Германия, е валидно най-много до края на десетата календарна година от вписването им в сортовата листа на Федерална република Германия в съответствие с член 3, параграф 1.

2. Признаването на сорт може да бъде подновявано на определени периоди, ако той продължава да се произвежда в такъв мащаб, който да оправдава подновяване на признанието, или трябва да се запази с цел опазване на генофонда от растителни видове или при условие, че все още удовлетворява изискванията за различимост, стабилност и хомогенност или критериите, определени съгласно член 44, параграфи 2 и 3. Освен в случая на генофонда от растителни видове по смисъла на член 44, заявленията за подновяване се подават не по-късно от две години преди изтичането на признаването.

3. Срокът на валидност на признаването се удължава временно до приемане на решение относно съответното заявление за подновяване.

За сортовете, признати преди 1 юли 1972 г., или по отношение на Дания, Ирландия и Обединеното кралство преди 1 януари 1973 г., периодът, посочен в параграф 1, първа алинея, може да се удължи в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2, до 30 юни 1990 г. най-късно, за отделни сортове в случай, че са предприети официални мерки в Общността преди 1 юли 1982 г., за да се гарантира, че са спазени условията за подновяване на признаването или първоначално признаване на сортовете, произтичащо от тях.

По отношение на Гърция, Испания и Португалия датата, на която изтича срокът на валидност за някои сортове, признати от същите държави преди 1 януари 1986 г., може, по молба на същите държави-членки, да се определи също на 30 юни 1990 г. в съответствие с процедурата по член 46, параграф 2, като съответните сортове могат да бъдат включени в официалните мерки, посочени във втората алинея.

Член 13

1. Държавите-членки гарантират, че ще бъдат премахнати всякакви съмнения, които възникват след признаването на сорт по отношение на оценката за различимост или наименованието при признаването му.

2. Когато се установи след признаването на сорт, че условието за различимост по смисъла на член 5 не е било изпълнено по време на признаването, признаването се заменя с друго решение или, ако е целесъобразно, се отменя съгласно настоящата директива.

По силата на това друго решение, сортът престава да се разглежда, считано от датата на първоначалното му признаване за сорт, известен в Общността по смисъла на член 5, параграф 1.

3. Когато след признаването на сорт се установи, че неговото наименование по смисъла на член 9, е било неприемливо, когато сортът е бил признат, наименованието следва да се приспособи по такъв начин, че да бъде в съответствие с разпоредбите на настоящата директива. Държавите-членки могат да позволят

предишното наименование да се използва временно като допълнително наименование. Подробните условия, в съответствие с които предишното наименование може да се използва като допълнително, могат да се определят в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2.

4. Условията и редът за прилагане на параграфи 1, 2 и 3 могат да се определят в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2.

Член 14

1. Държавите-членки следят за това, признаването на даден сорт да се анулира:
 - а) ако се докаже по време на изпитванията, че сортът вече не е различим, стабилен и достатъчно хомогенен;
 - б) по искане на лицето или лицата, които отговаря(т) за сорта, освен ако не е осигурено сортоподдържането;
2. Държавите-членки могат да анулират признаването на сорт:
 - а) при неспазване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, приети съгласно настоящата директива;
 - б) ако при подаване на заявлението за признаване или по време на изпитванията са представени фалшиви или неверни данни относно фактите, от които зависи признаването.

Член 15

1. Държавите-членки следят за това, сорт да бъде отписан от сортовете им листи, ако признаването на сорта е било отменено или срокът на валидността на признаването му е изтекъл.
2. Държавите-членки могат да предоставят за тяхната територия срок за сертифицирането, контрола на стандартния посевен материал и пускането на пазара до 30 юни на третата година най-късно след изтичане срока на признаването.

За сортове, които са вписани съгласно член 16, параграф 1 в Общия каталог на сортовете, посочен в член 17, срокът, който изтича последен от сроковете, предоставени от различните държави-членки за признаване съгласно алинея 1, се прилага за пускането на пазара във всички държави-членки при условие, че семената от съответния сорт не са подлежали на никакво ограничение за пускане на пазара по отношение на сорта.

3. За сортове, чието признаване е било подновено съгласно член 12, параграф 3, държавите-членки могат да разрешат наименованията, използвани преди подновяването, да се използват до 30 юни 1994 г.

Член 16

1. Държавите-членки следят за това, семената от сортове, признати в съответствие с разпоредбите на настоящата директива или в съответствие с принципите, съответстващи на тези от настоящата директива, да не подлежат на ограничения, свързани със сорта, считано от датата на публикуване, посочена в член 17.
2. На държавите-членки може да им бъде разрешено, по тяхна молба, която се разглежда, както предвижда член 46, параграф 2 или 46, параграф 3 в случай на генетично модифицирани сортове, да забранят използването на даден сорт на цялата им територия или част от нея или да определят съответните условия за отглеждане на сорта, в случаите, предвидени в буква б), в съответствие с изискванията за употреба на продуктите от такова производство:
3.
 - а) когато се установи, че отглеждането на сорта може да бъде вредно от гледна точка на здравето на растенията, за производството на други сортове или видове; или
 - б) когато са налице основателни причини, различни от вече споменатите или тези, които може вече да са били изложени по време на процедурата, предвидена в член 10, параграф 2, за да се вземе под внимание, че сортът представлява риск за здравето на човека или околната среда.

Член 17

Комисията въз основа на получената от държавите-членки информация и в процеса на получаването ѝ, публикува в *Официален вестник на Европейските общности*, серия „С”, под наименованието „Общ каталог на сортовете на земеделски растителни видове” списък на всички сортове, посевният материал от които не подлежи съгласно член 16 на ограничения за пускане на пазара по отношение на сорта, както и изискваната по член 9, параграф 1 информация за лицето или лицата, отговарящи за сортоподдържането. Публикацията посочва държавите-членки, получили разрешение по член 16, параграф 2 или член 18.

Публикацията включва сортовете, за които се прилага срока съгласно член 15, параграф 2, втора алинея. В списъка се посочва срокът и, в зависимост от случая, държавите-членки, за които той не се прилага.

Публикуваната придружителна бележка ясно посочва сортовете, които са били генетично модифицирани.

Член 18

Ако се установи, че отглеждането на сорт, включен в общия каталог на сортовете, би могъл в някоя държава-членка да увреди от гледна точка на здравето на растенията производството на други сортове или видове или представлява риск за околната среда и здравето на човека, на тази държава-членка, по молба на същата може да ѝ бъде разрешено в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2 или в член 46, параграф 3 в случай на генетично модифицираните сортове, да забрани пускането на пазара на семена или посадъчен материал от този сорт на цялата ѝ

територия или на част от нея. Когато съществува непосредствена опасност от разпространението на вредни организми или непосредствена заплаха за здравето на човека, забраната може да бъде наложена от съответната държава-членка веднага щом подаде молба до вземането на окончателно решение. Решението се взема в срок от три месеца съгласно процедурата, предвидена в член 46, параграф 2 или в член 46, параграф 3 за генетично модифицираните сортове.

Член 19

Когато даден сорт престане да бъде признаван в държава-членка, която първоначално го е признала, една или повече от другите държави-членки могат да продължат неговото признаване, при условие, че той продължава да отговаря на изискванията за признаване на тяхна територия. Ако въпросният сорт е един от тези, за които се изисква сортоподдържане, то трябва да продължи да бъде осигурявано.

Член 20

1. Държавите-членки предвиждат, че семена от индустриална цикория не могат да се предлагат на пазара, освен ако не са официално сертифицирани като „базови семена” или „сертифицирани семена”.

2. Държавите-членки предвиждат, че семена от други зеленчукови видове не могат да се предлагат на пазара, освен ако не са официално сертифицирани като „базови семена” или „сертифицирани семена” или са стандартен посевен материал.

3. Въпреки това може да се предвиди, съгласно процедурата, посочена в член 46, параграф 2, че след определените дати семената от някои зеленчукови видове не могат да се предлагат на пазара, освен ако не са били официално сертифицирани като „базови семена” или „сертифицирани семена”.

4. Държавите-членки следят за това, официалните изпитвания на семената да се извършват в съответствие със съществуващите международни методи, доколкото такива съществуват.

Член 21

Независимо от разпоредбите на член 20, параграфи 1 и 2, държавите-членки предвиждат, че:

- семена, произведени от размножения преди базовите семена; и
- масов посев, предлагат на пазара за преработка, при условие, че идентичността на семената е гарантирана;

могат да бъдат предлагани на пазара.

Член 22

Държавите-членки могат, въпреки това, по изключение от разпоредбите на член 20:

а) да разрешават официалната сертификация и пускане на пазара на базови семена, които не удовлетворяват условията за кълняемост, определени в приложение II. В този случай се вземат всички необходими мерки, за да се осигури, че доставчикът гарантира определена степен на кълняемост, която той посочва за целите на пускането на пазара на специален етикет, на който е изписано неговото име и адрес, както и референтния номер на партидата семена;

б) за да се достави бързо посадъчния материал, независимо от факта, че официалните изпитвания с оглед контролиране спазването на условията, посочени в приложение II по отношение на кълняемостта, не са били извършени, да разрешават официалната сертификация и пускането на пазара до първи купувач чрез търговия със семена от категориите „базови семена” или „сертифицирани семена”. Сертификацията се извършва само след представянето на временен протокол от анализа на семената и при условие, че са посочени името и адресът на първия получател; трябва да се вземат всички необходими мерки, за да се осигури, че доставчикът гарантира степента на кълняемост, установена по време на временния анализ; кълняемостта се обявява за целите на пускането на пазара на специален етикет, на който е посочено името и адреса на доставчика и референтния номер на партидата.

Тези разпоредби не се прилагат за внос на семена от трети страни, освен ако член 36 не предвижда друго по отношение на размножаването на семена извън територията на Общността.

Държавите-членки, възползващи се от изключението, предвидено в букви а) и б) , си оказват административна помощ по отношение на контрола.

Член 23

1. Независимо от член 20, параграфи 1 и 2, държавите-членки могат:

а) да разрешават на производители, установени на тяхна територия, да предлагат на пазара посевен материал в малки количества за научни изследвания или селекция;

б) разрешават на селекционерите и техните представители, установили се на територията им, да пускат на пазара за определен срок семена от сорт, за които е представено заявление за включване в националната сортова листа на поне една държава-членка и е представена конкретна техническа информация.

2. Условията, съгласно които държавите-членки могат да издават разрешителните, визиращи в параграф 1, буква б) , се определят в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2, в частност по отношение на придобиването на данни, вида на данните, съхранението и наименованието на сорта и етикетването на опаковките.

3. Разрешителните, издавани преди 14 декември 1998 г от държави-членки преди 14 декември 1998 г. на производители, установени на тяхна територия, за целите, посочени в параграф 1, остават в сила до приемане на разпоредбите, предвидени в параграф 2. След това всички такива разрешителни ще трябва да спазват

разпоредбите, установени в съответствие с параграф 2.

Член 24

Държавите-членки могат, по отношение на условията, определени в приложения I и II, да налагат допълнителни или по-строги изисквания за сертифицирането на семена, произведени на тяхна територия.

Член 25

1. Държавите-членки предвиждат, че за изпитването на семената за сертифициране и последващ контрол, пробите се вземат официално в съответствие със съответните методи.

Тези разпоредби също се прилагат, когато се вземат официално проби от стандартни семена за последващ контрол.

2. Пробите за изпитване на семена за сертифицирането и за последващия контрол, се вземат от хомогенни партиди; максималното тегло на партидите и минималното тегло на пробите са посочени в приложение III.

Член 26

1. Държавите-членки изискват, базовите семена, сертифицираните семена и стандартните семена да могат да бъдат пускани на пазара само в достатъчно хомогенни партиди и запечатани опаковки, притежаващи съгласно член 27 и 28 съответното устройство за запечатване и маркировка.

2. Държавите-членки могат, за пускането на пазара на малки количества за крайния потребител да предвидят изключения от разпоредбите на параграф 1 относно опаковките, запечатването и маркировката.

3. Независимо от разпоредбите на параграф 1, държавите-членки могат да разрешат на своите производители да предлагат на пазара малки опаковки със смески от стандартни семена от различни сортове на един и същ вид. Видът, когато се прилага тази разпоредба, правилата за максималния размер на малките опаковки и изискванията за етикетирването се определят в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2.

Член 27

1. Държавите-членки изискват опаковките с базови и сертифицирани семена, доколкото семената от тази последна категория не са в малки опаковки на ЕО, да се запечатват официално или под официален контрол, по такъв начин, че те да не могат да бъдат отворени без да се наруши системата за запечатване или да се оставят следи от вмешателство върху официалния етикет, предвиден в член 28, параграф 1, или върху опаковката.

С цел да се гарантира запечатването на опаковките всяка система за запечатване

включва най-малко официалния етикет или поставянето на официална пломба.

Мерките, предвидени във втората алинея, не се са необходими в случай на система за запечатване, която не е годна за повторна употреба.

В съответствие с процедурата по член 46, параграф 2, може да се установи дали система за запечатване отговаря на разпоредбите на настоящия параграф.

2. Официално запечатаните опаковки не могат да бъдат повторно запечатани освен по официален път или под официален контрол. Ако опаковките се запечатват отново, на етикета, изискван по член 28, параграф 1 се посочва факта на повторно запечатване, последната дата на повторно запечатване и наименованието на органа, който отговаря за това.

3. Държавите-членки изискват опаковките със стандартни семена и малките опаковки със семена от категорията сертифицирани семена да се запечатват по такъв начин, че те не могат да бъдат отворени без да се наруши системата за запечатване или без да се оставят следи от опит за вмешателство върху опаковката или върху етикета, предвиден в член 28, параграф 1. Освен в случая на малките опаковки, всички опаковки трябва да имат оловна пломба или друго равностойно устройство за запечатване, прикрепено от лицето, отговарящо за поставянето на етикети. В съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2, може да се установи дали система за запечатване отговаря на разпоредбите на тази параграф. В случая на малките опаковки със семена от категорията сертифицирани семена, опаковките не могат да бъдат презапечатвани еднократно или многократно освен под официален контрол.

4. Държавите-членки имат право да предвидят изключения от параграфи 1 и 2 за малките опаковки с базови семена, затворени на тяхна територия. Условието, отнасящи се до тези изключения, могат да се определят в съответствие с процедурата, посочена в член 46, параграф 2.

Член 28

1. Държавите-членки изискват опаковките с базови семена и със сертифицирани семена, освен когато посевният материал от втората категория се разфасова в малки опаковки:

а) да се етикетират на външната страна с официален етикет, който не е използван преди това, отговаря на изискванията, определени в приложение IV, част А, и върху който е изписана информация на един от официалните езици на Общността. Етикетът може да бъде поставен в прозрачни опаковки, при условие, че може да бъде прочетен. Цветът на етикета е бял за базовите семена и син за сертифицирани семена. Когато етикетът е с дупчица, закрепването му се осигурява във всички случаи с официална пломба. Ако в случаите по член 22 базовите семена не отговарят на условията за кълняемост, определени в приложение II, този факт се отбелязва на етикета. Разрешава се използването на официални самозалепващи се етикети. В съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2, може да се разреши, под официален контрол да се нанесат

върху опаковката предписаната информация по незаличим начин и съгласно модела на етикета.

б) да съдържат официален документ, чийто цвят е като този на етикета, който възпроизвежда поне информацията, изисквана съгласно приложение IV, част А, буква а), точки 4 - 7. Документът се изготвя по такъв начин, че да се избегне объркване с официалния етикет, посочен в буква а). Този документ не е наложителен, когато информацията е поставена по незаличим начин върху опаковката или ако в съответствие с разпоредбите по буква а) етикетът е поставен в прозрачна опаковка, или е използван самозалепващ се етикет или етикет, изготвен от материал, който не може да се скъса.

2. Държавите-членки могат да предвидят изключения от параграф 1 за малките опаковки, запечатани на тяхна категория. Условието, които се отнасят до тези изключения, могат да бъдат определени в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2.

3. Опаковките със стандартни семена и малките опаковки със семена от категорията сертифицирани семена, са снабдени съгласно изискванията на приложение IV, част Б с етикет на доставчика или имат отпечатан надпис или поставен печат на един от официалните езици на Общността. Цветът на етикета е син за сертифицираните семена и тъмно жълт за стандартните семена.

Освен за малки опаковки със стандартни семена изискваната по настоящия параграф предписана или разрешена информация по тази разпоредба е ясно отделена от всяка друга информация, съдържаща се на етикета или опаковката, включително и тази, предвидена в член 30.

След 30 юни 1992 г. може да се реши в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2, малките опаковки със стандартни семена от всички или някои видове да подлежат на това изискване или изискваната или разрешена информация да се отличава по някакъв друг начин от всяка друга информация, ако отличителния белег е изрично посочен като такъв върху етикета или опаковката.

4. За сортове, които са широко известни към 1 юли 1970 г. на етикета може се отбележи сортоподдържането, което е или ще бъде обявено в съответствие с разпоредбите на член 41, параграф 2. Забранява се посочването на специални свойства, които могат да имат отношение към сортоподдържането.

Тази дата е:

- 1 януари 1973 г. за Дания, Ирландия и Обединеното кралство;
- 1 март 1986 г. за Испания.

Обозначението се нанася след наименованието на сорта, от което е ясно отделено посредством тире, и не може да изпъква повече от това на наименованието на сорта.

Член 29

Държавите-членки приемат всички необходими разпоредби, за да гарантират, че за малки опаковки със стандартни семена идентичността на посевния материал може да бъде проверена особено при разфасоването на партидите. За тази цел, те могат да изискват малките опаковки, раздробени на тяхна територия, да се запечатват официално или под официален контрол.

Член 30

1. В съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2 може да се предвиди, че в случаите, различни от тези, вече предвидени в тази директива, опаковките с базови семена, сертифицирани семена от всеки вид или стандартни семена трябва да бъдат с етикет на доставчика, (който може да е различен от официалния или да е под формата на информация на доставчика, отпечатана върху самата опаковка).

Данните, които следва да фигурират върху такъв етикет, са също установени в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2.

2. За базовите и сертифицираните семена етикетът или отпечатаната информация, посочена в параграф 1, се изготвят по такъв начин, че да не може да бъде объркан с официалния етикет, посочен в член 28, параграф 1.

Член 31

За семена от генетично модифицирани сортове, във всеки етикет или документ, официален или друг, който е поставен или придружава партидата семена, съгласно разпоредбите на настоящата директива ясно се посочва, че сортът е генетично модифициран.

Член 32

Държавите-членки изискват, че всяко химическо третиране на базови, сертифицирани или стандартни семена се отбелязва на официалния етикет или на етикета на доставчика и върху или в самата опаковка. За малките опаковки тази информация може да се отпечата директно върху опаковката или вътре в нея.

Член 33

С цел търсене на по-добри решения за замяна на някои разпоредби от настоящата директива, може да се реши организирането на временни изпитвания при специфични условия на равнище на Общността в съответствие с процедурата, предвидена по член 46, параграф 2.

В рамките на тези изпитвания държавите-членки могат да бъдат освободени от някои задължения, предвидени в настоящата директива. Степента на освобождаване от задълженията се определя, като се позовава на разпоредбите, за които се прилага. Продължителността на изпитването не може да надвишава седем години.

Член 34

1. Държавите-членки следят за това, посевният материал, който се предлага на пазара съгласно разпоредбите на настоящата директива, независимо задължителни или по усмотрение, да не подлежи на никакви ограничения за пускане на пазара по отношение на неговите характеристики, изисквания за изпитване, маркировка и запечатване, освен тези, предвидени в настоящата директива или в друга директива.

2. До приемането на решение по член 20, параграф 3 всяка държава-членка може, по нейна молба, която ще бъде разгледана съгласно процедурата, предвидена в член 46, параграф 2, да получи разрешение да предвиди, че след определена дата не може да се предлага на пазара посевен материал от някои видове зеленчукови култури, освен ако той не е официално сертифициран като „базови семена”или „сертифицирани семена”.

Член 35

Условията, съгласно които семена, получени от размножения преди базовите семена, могат да се предлагат на пазара в съответствие с член 21, първо тире, са следните:

а) семената трябва да са официално контролирани от компетентния сертифициращ орган в съответствие с разпоредбите, приложими за сертифициране на базовите семена;

б) семената трябва да са опаковани в съответствие с настоящата директива;

в) опаковките трябва да имат официален етикет, който съдържа най-малко следните данни:

- сертифициращия орган и държавата-членка или тяхната отличителна абревиатура;
- идентификационния номер на партидата;
- месеца и годината на запечатването; или
- месеца и годината на последното официално вземане на проба за целите на сертификацията;
- името на вида, изписан поне с неговото ботаническо наименование, което може да фигурира в съкратена форма и без имената на авторите, на латиница;
- името на сорта, посочено най-малко на латиница;
- описанието на предбазовите семена;
- броя на размноженията, предхождащи посевния материал от категорията на „сертифицираните семена”.

Етикетът е бял с една диагонална виолетова линия.

Член 36

1. Държавите-членки предвиждат, че семената от зеленчукови култури:

- които са произведени директно от базови семена или сертифицирани семена са официално сертифицирани в една или повече държави-членки или в трета страна с призната еквивалентност съгласно член 37, параграф 1, буква г) , или произведени директно чрез кръстоска от официално сертифицирани в

- държава-членка базови семена с базови семена, официално сертифицирани в една от тези трети страни, и
- които са произведени в друга държава-членка,

по молба и без да се засягат други разпоредби от настоящата директива са официално сертифицирани семена във всяка държава-членка, ако са били подложени на полска инспекция, отговаряща на условията, посочени в приложение I за съответната категория, и ако резултатите от официалното изпитване са показали, че те изпълняват условията за същата категория, определени в приложение II.

Когато в тези случаи семената са произведени директно от официално сертифицирани семена от размножения преди базовите семена, държавите-членки могат да разрешат официалната им сертифициране като базови семена, ако условията, определени за тази категория са изпълнени.

2. Семената от зеленчукови култури, произведени в Общността и определени за сертифициране в съответствие с разпоредбите на параграф 1:

- се опаковат и етикетират с официален етикет, отговарящ на условията, посочени в приложение V, точки А и Б, в съответствие с член 27, параграф 1, и
- се придружават от официален документ, отговарящ на условията, определени в приложение V, точка В.

Разпоредбите на първото тире за опаковане и етикетирание могат да не се прилагат, ако органите, които отговарят за полските инспекции, органите, които изготвят документите за сертифициране на семена, които не са окончателно сертифицирани, и тези, които отговарят за сертифицирането, са едни и същи или ако те са дали съгласието си за освобождаването.

3. Държавите-членки предвиждат, че семената от зеленчукови култури:

- които са произведени директно от базови семена или сертифицирани семена, официално сертифицирани в една или повече държави-членки или трета страна, на която е призната еквивалентност съгласно член 37, параграф 1, буква г) , или които са произведени директно чрез кръстоска на базови семена, официално сертифицирани в държава-членка, с официално сертифицирани базови семена в такава трета страна, и
- които са произведени в друга страна;

трябва, по молба, да се сертифицират официално във всяка от тези държави-членки, където базовите семена от тях са произведени или официално сертифицирани, ако посевният материал е бил подложен на полска инспекция, удовлетворяваща условията, определени в решението за признаване на еквивалентност по член 37, параграф 1, буква а) за съответната категория, и ако от официалното изпитване показват, че определените в приложения II условия за същата категория са удовлетворени. Останалите държави-членки могат също да разрешат сертифицирането на такива семена.

Член 37

1. По предложение на Комисията Съветът с квалифицирано мнозинство установява:

а) дали официалните изпитвания на сортовете, извършен в трета страна, предлагат същите гаранции като тези, предвидени в член 7 и извършвани в държавите-членки;

б) дали проверките на практиките за сортоподдържане, извършвани в трети страни, предлагат същите гаранции като тези, извършвани в държавите-членки;

в) дали в случаите, предвидени в член 36, полските инспекции, осъществявани в трети страни, удовлетворяват условията, определени в приложение I;

г) семената от зеленчукови култури, произведени в трети страни, и които предлагат същите гаранции по отношение на характеристиките им и разпоредбите, приети за тяхното изпитване, за гарантиране на сортовата идентичност, за маркировката и контрола, са еквивалентни в тези отношения на базовите семена, сертифицираните семена или стандартните семена, отгледани в Общността и които са в съответствие с разпоредбите на настоящата директива.

2. Параграф 1 се прилага също за всяка нова държава-членка от датата на нейното присъединяване до датата, на която тя трябва да въведе в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазване на настоящата директива.

Член 38

1. С цел да се отстранят всички временни трудности, свързани с общото снабдяване с базови, сертифицирани или стандартни семена в Общността, които не може да се преодолеят по друг начин, може да се реши в съответствие с процедурата по член 46, параграф 2, държавите-членки да разрешават за определен период пускането на пазара в Общността на количества, необходими за решаване на трудностите, свързани със снабдяването на посевен материал от категория, която подлежи на по-леки ограничения или на семена от сорт, който не е включен в Общия каталог на сортовете или официалните сортови листи на държавите-членки.

2. За категория семена от даден сорт официалният етикет или етикетът на доставчика е този, предвиден за съответната категория; за посевния материал от сортовете, които не са включени в горесцитираните сортови листи и общия каталог, цветът на етикета е кафяв. На етикета винаги се посочва, че въпросните семена са от категория, която отговаря на по-леки ограничения.

3. Правилата за прилагане на разпоредбите на параграф 1 могат да се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2.

Член 39

1. Държавите-членки следят за това, семената от зеленчукови култури да се

контролират официално по време на пускането им на пазара, най-малко чрез произволни проверки, за установяване на съответствие с изискванията и условията на настоящата директива.

2.

3. Без да се накърнява свободното движение на семена в Общността държавите-членки вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че те се доставят със следните данни по време на пускането на пазара на количества, превишаващи два килограма посевен материал, внесен от трети страни:

- а) вид;
- б) сорт;
- в) категория;
- г) страна на производство и официален контролен орган;
- д) страна-изпращач;
- е) вносител;
- ж) количество посевен материал.

Условията и редът, по който тези данни трябва да се представят, могат да се определят в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2.

Член 40

Държавите-членки следят за това, посевният материал от категориите „сертифицирани семена” и „стандартни семена” да подлежи на официален последващ контрол чрез полски инспекции за сравняване на неговата сортова идентичност и чистота с установените стандарти.

Член 41

1. Държавите-членки следят за това, лицата, които отговарят за поставяне на етикетите за стандартни семена, предназначени за пускане на пазара:

- а) да ги информират за началото и края на техните дейности;
- б) да водят отчетност за всички партии стандартни семена и да я държат на тяхно разположение в продължение на три години най-малко;
- в) да държат на тяхно разположение в продължение на две години най-малко контролна проба от сортове, за които не се изисква сортоподдържане;
- г) да вземат проби от всяка предназначена за пускане на пазара партида и да ги държат на тяхно разположение на две години най-малко.

Посочените в букви б) и г) операции подлежат на официален контрол въз основа на

произволни проверки. Задължението, предвидено в буква в) , се прилага единствено за производителите.

2. Държавите-членки следят за това, всяко лице, което възнамерява, в съответствие с член 28, параграф 4, да спомене определено сортоподдържане, да обявява това намерение.

Член 42

1. Ако се установи многократно по време на последващия контрол, извършван на полето, че посевният материал от който и да било сорт не съответства по адекватен начин на условията, посочени по отношение на сортовата идентичност и чистота, държавите-членки следят за това, на лицето, което пуска на пазара този посевен материал, да се наложи частична или пълна забрана и евентуално за определен период да пуска на пазара този посадъчен материал.

2. Мерки, взети в приложение на параграф 1, се отменят веднага след се установи с достатъчна сигурност, че посевният материал, предназначен за пускане на пазара, ще отговаря в бъдеще на условията за сортова чистота и идентичност.

Член 43

1. Общностните сравнителни изпитвания се осъществяват вътре в Общността с цел последващ контрол на проби от базови семена с изключение на тези от хибридни и синтетични сортове и сертифицирани или стандартни семена от зеленчукови култури, взети по време на вземането на проби. Прегледът на условията, които семената трябва да удовлетворяват, може да бъде включен в последващия контрол. Организацията на изпитванията и резултатите от тях се подлагат на преценката на Комитета, посочен в член 46, параграф 1.

2. Сравнителните изпитвания се използват, за да се уеднаквят техническите методи за сертифициране и изпитванията за последващ контрол с цел получаването на еквивалентни резултати. След постигането на тази цел се изготвя годишен доклад за тези изпитвания, който се изпраща като поверителна информация на държавите-членки и на Комисията. Комисията в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2 определя датата за изготвяне на първия доклад.

3. Разпоредбите, необходими за провеждане на сравнителните изпитвания, се приемат съгласно процедурата, предвидена в член 46, параграф 2. В сравнителните изпитвания могат да се включат семена от зеленчукови култури, произведени в трети страни.

Член 44

1. Специални условия могат да се определят съгласно процедурата, предвидена в член 46, параграф 2, с оглед да се вземе предвид развитието на ситуацията по отношение на условията, съгласно които могат да се пускат на пазара химически третирани семена.

2. Специални условия са определени в съответствие с процедурата, предвидена

в член 46, параграф 2., които отчитат развитието на ситуацията по отношение на консервацията *in situ* и устойчивото използване на генофонда от растителни видове чрез производството и пускането на пазара на семена от:

а) диворастящи видове и сортове, които са традиционно отглеждани в определени местности и райони и които са застрашени от генетично разпадане без да се накърняват разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1467/94 на Съвета от 20 юни 1994 г. за опазването, идентификацията, събирането и използването на генофонда в земеделието⁸;

б) сортове без истинска стойност за производството на търговски култури, но развивани с цел отглеждане при специални условия.

3. Специалните условия, споменати в параграф 2, включват по-конкретно следните точки:

а) в случая, посочен в параграф 2, буква а) , диворастящите видове и сортове се признават в съответствие с разпоредбите на настоящата директива. По-специално под внимание се вземат резултатите от неофициалния анализ и познанията, натрупани от практическия опит при производството, репродукцията и използването им, както и подробните описания на сортовете и съответните наименования, съобщени на съответните държави-членки, и ако са достатъчни, ще доведат до освобождаване от изискването за официално изпитване. При признаването на такъв диворастящ вид или сорт той се обозначава в Общия каталог като „сорт за консервационни мероприятия“;

б) в случаите по параграф 2, букви а) и б) съответни количествени ограничения.

Член 45

Измененията, които следва да се извършат в съдържанието на приложенията в светлината на развитието на научно-технически познания, се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2.

Член 46

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по посевен и посадъчен материал за земеделието, цветарството и горското стопанство, създаден с член 1 от Решение 66/399/ЕИО на Съвета⁹.

2. В случая, когато се прави препращане към настоящия параграф, се прилагат член 4 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Срокът, предвиден в член 4, параграф 3 от Решение 1999/468/ЕО, е един месец.

3. В случая, когато се прави препращане към настоящия, се прилагат член 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

⁸ ОВ, L 159, 28.6.1994 г., стр. 1.

⁹ ОВ 125, 11.7.1966 г., стр. 2289/66.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, е три месеца.

4. Комитетът приема свой вътрешен правилник.

Член 47

С уговорка за разпоредбите на член 18 и приложения I и II, настоящата директива не нарушава разпоредбите на националното законодателство, обосновани със съображения за опазване здравето и живота на хората, на животните или за защита на растенията или за защита на индустриалната и търговската собственост.

Член 48

1. Специални условия могат да се определят в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2, които отчитат развитието в следните области:

а) условията, при които химически третираните семена могат да бъдат пускани на пазара;

б) условията, при които посевният материал може да бъде пуснат на пазара по отношение консервацията *in situ* и устойчивото използване на генофонда от растителни видове, включително и смеси от семена от видове, включващи още и видовете, изброени в член 1 от Директива 2002/53/ЕО на Съвета¹⁰, и са свързани със специфични природни или полуприродни местообитания и застрашени от генетично разпадане;

в) условията, при които семената, подходящи за биологично производство, могат да бъдат пускани на пазара.

2. Специалните условия, споменати в параграф 1, буква б) , включват в частност следните точки:

а) посевният материал от тези видове е с известен произход, одобрен от съответния орган във всяка държава -членка за пускане на пазара в определени области;

б) съответните количествени ограничения.

Член 49

Държава-членка може по нейна молба, която ще се разгледа в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2, да бъде изцяло или отчасти освободена от задължението да прилага настоящата директива за някои видове, които обикновено не се репродуцират или пускат на пазара на нейна територия, освен ако такова изключение противоречи на член 16, параграф 1 и член 34, параграф 1.

Член 50

¹⁰ Виж стр. 1 от настоящия Официален вестник.

Държавите-членки представят на Комисията текста на основните разпоредби от вътрешното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Комисията уведомява за това останалите държави-членки.

Член 51

1. Директива 70/458/ЕИО, изменена с директивите, изброени в приложение VI, част А, се отменя без да се нарушават задълженията на държавите-членки по отношение на сроковете за транспониране, определени в приложение VI, част Б.

2. Препращанията към отменената директива се разбират като препращания към настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието, дадена в приложение VII.

Член 52

Настоящата директива влиза в сила от двадесетия ден, следващ деня на нейното публикуване в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 53

Държавите-членки са адресати на настоящата директива.

Съставено в Брюксел на 13 юни 2002 година.

За Съвета
Председател
M. RAJOY BREY

ПРИЛОЖЕНИЕ I

УСЛОВИЯ ЗА СЕРТИФИЦИРАНЕ НА КУЛТУРАТА

1. Културата притежава достатъчна сортова идентичност и сортова чистота.
2. За базовите семена се провежда поне една официална полска инспекция. За сертифицираните семена се провежда поне една полска инспекция, официално контролирана чрез проверка на поне 20% от културите от всеки вид.
3. Състоянието на полето и етапът от развитието на културата са такива, че да позволяват адекватна проверка на сортовата идентичност и сортовата чистота, и здравното ѝ състояние.
4. Минималното разстояние между две съседни растения, което може да доведе до нежелателно чуждо опрашване е, както следва:

A. *Beta vulgaris*

- 1) от всеки източник на прашец (полен) от рода *Beta*,
невключен по-долу 1 000 метра;
- 2) от източници на прашец (полен) от сортове на един и същ подвид,
принадлежащи към различни групи сортове:
 - а) за базовите семена 1 000 метра;
 - б) за сертифицираните семена 600 метра;
- 3) от източници на прашец (полен) от сортове на един и същ подвид,
принадлежащи към различни групи сортове:
 - а) за базовите семена 600 метра;
 - б) за сертифицираните семена 300 метра

Групите сортове, посочени в точки 2 и 3, се определят в съответствие с процедурата, предвидена в член 46, параграф 2.

B. Видове *Brassica*

- 1) от източници на чуждо опрашване, които могат да причинят значително влошаване на сортове от видовете *Brassica*:
 - а) за базовите семена 1 000 метра;
 - б) за сертифицирани семена 600 метра;
- 2) от други източници на чуждо опрашване, които могат да се кръстосат със сортове от видовете *Brassica*:
 - а) за базовите семена 500 метра;
 - б) за сертифицираните семена 300 метра.

B. *Индустриална цикория*

- 1) от други източници от същите родове
или подвидове 1 000 метра;
- 2) от друг сорт на индустриалната цикория:
 - а) за базовите семена 600 метра;
 - б) за сертифицираните семена 300 метра.

Г. *Други видове*

- 1) от източници на чуждо опрашване, които могат да причинят значително влошаване на сортовете от други видове в резултат на кръстосано опрашване:
 - а) за базовите семена 500 метра;

- б) за сертифицираните семена 300 метра;
- 2) от други източници на чуждо опрашване, които могат да се кръстосат с други видове в резултат на кръстосано опрашване:
 - а) за базовите семена 300 метра;
 - б) за сертифицираните семена 100 метра.

Тези разстояния могат да не се спазват, ако съществува достатъчна защита срещу нежелателно чуждо опрашване.

5. Болестите и вредните организми, които намаляват посевните качества на семената, трябва да бъдат възможно най-малко.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

УСЛОВИЯ, НА КОИТО ТРЯБВА ДА ОТГОВАРЯ ПОСЕВНИЯТ МАТЕРИАЛ

1. Семената притежават достатъчно сортова идентичност и сортова чистота.
2. Болестите и вредните организми, които намаляват посевните качества на семената, трябва да бъдат възможно най-малко.
3. Семената трябва да отговарят на следните условия:
 - а) стандарти:

Видове	Мин. аналитична чистота (% от теглото)	Максимално съдържание на семена. от др. растения (% от теглото)	Минимална кълняемост (% групи или чисти семена)
<i>Allium cepa</i> – лук	97	0.5	70
<i>Allium porrum</i> - праз	97	0.5	65
<i>Anthriscus cerefolium</i> – кервел	96	1	70
<i>Apium graveolens</i> – целина	97	1	70
<i>Asparagus officinalis</i> – аспержи	96	0.5	70
<i>Beta vulgaris</i> – салатно цвекло	97	0.5	50
			(групи)
<i>Beta vulgaris</i> .–различно от червено цвекло	97	0.5	70
			(групи)
<i>Brassica oleracea</i> – карфиол (цветно зеле)	97	1	70
<i>Brassica oleracea</i> (други подвидове)	97	1	75
<i>Brassica pekinensis</i> – китайско зеле	97	1	75
<i>Brassica rapa</i> – ряпа /турнепс/	97	1	80
<i>Capsicum annuum</i> – пипер	97	0.5	65
<i>Cichorium intybus (partim)</i> – цикория, широколистна, обикновена (италианска)	95	1.5	65
<i>Cichorium intybus (partim)</i> – цикория индустриална	97	1	80
<i>Cichorium endivia L.</i> – ендивия	95	1	65
<i>Citrullus lanatus</i> – дини	98	0.1	75
<i>Cucumis melo</i> – пъпеши	98	0.1	75
<i>Cucumis sativus</i> - краставици	98	0.1	80
<i>Cucurbita maxima</i> – тикви	98	0.1	80
<i>Cucurbita pepo</i> – тиквички	98	0.1	75
<i>Cynara cardunculus</i> – артишок	96	0.5	65
<i>Daucus carota</i> – моркови	95	1	65
<i>Foeniculum vulgare</i> – резене	96	1	70
<i>Lactuca sativa</i> – листна салата	95	0.5	75
<i>Lycopersicon lycopersicum</i> – домати	97	0.5	75
<i>Petroselinum crispum</i> – магданоз	97	1	65
<i>Phaseolus coccineus</i> – многоцветен фасул	98	0.1	80
<i>Phaseolus vulgaris</i> – градински фасул	98	0.1	75
<i>Pisum sativum</i> – грах	98	0.1	80
<i>Raphanus sativus</i> .– ряпа и репички	97	1	70
<i>Scorzonera hispanica</i> – черен корен	95	1	70
<i>Solanum melogena</i> -патладжан	96	0.5	65
<i>Spinacia oleracea</i> . – спанак	97	1	75
<i>Valerianella locusta</i> – мотовилка	95	1	65
<i>Vicia faba</i> – бакла	98	0.1	80

(б) допълнителни изисквания

i) семената от бобовите зеленчукови култури не трябва да съдържат следните живи насекоми:

Acanthoscelides obtectus Sav.

Bruchus affinis Froe L.

Bruchus atomarius L.

Bruchus pisorum L.

Bruchus rufimanus Boh.

ii) семената на зеленчуковите култури не трябва да съдържат живи акари.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ТЕГЛО, ПОСОЧЕНО В ЧЛЕН 25, ПАРАГРАФ 2

1. Максимално тегло на партидите семена:

- а) *Phaseolus vulgaris*, *Pisum sativum* и *Vicia faba* - 25 тона;
- б) Зеленчукови видове, чиито семена са с размери, не по-малки от житно зърно, различни от *Phaseolus vulgaris*, *Pisum sativum* и *Vicia faba*- 20 тона;
- в) Зеленчукови видове, чиито семена са с размери по-малки от житно зърно 10 тона.

Максималното тегло на партидата не може да се превишава с повече от 5%.

2. Минимално тегло на пробата

<i>Видове</i>	Тегло (в гр.)
<i>Allium cepa</i>	25
<i>Allium porrum</i>	20
<i>Anthriscus cerefolium</i>	20
<i>Apium graveolens</i>	5
<i>Asparagus officinalis</i>	100
<i>Beta vulgaris</i>	100
<i>Brassica oleracea</i>	25
<i>Brassica pekinensis</i>	20
<i>Brassica rapa</i>	20
<i>Capsicum annuum</i>	40
<i>Cichorium intybus</i>	15
<i>Cichorium intybus (partim)</i>	50
<i>Cichorium endivia</i>	15
<i>Citrullus lanatus</i>	250
<i>Cucumis melo</i>	100
<i>Cucumis sativus</i>	25
<i>Cucurbita maxima</i>	250
<i>Cucurbita pepo</i>	150
<i>Cynara cardunculus</i>	50
<i>Daucus carota</i>	10
<i>Foeniculum vulgare</i>	25
<i>Lactuca sativa</i>	10
<i>Lycopersicon lycopersicum</i>	20
<i>Petroselinum crispum</i>	10
<i>Phaseolus coccineus</i>	1000
<i>Phaseolus vulgaris</i>	700
<i>Pisum sativum</i>	500
<i>Raphanus sativus</i>	50
<i>Scorzonera hispanica</i>	30
<i>Solanum melogena</i>	20

<i>Spinacia oleracea</i>	75
<i>Valerianella locusta</i>	20
<i>Vicia faba</i>	1000

Минималният размер на пробите за хибридните F₁ сортове от горните видове може да бъде намален до ¼ от определеното тегло. Въпреки това, пробата трябва да е с тегло най-малко от 5 г и да се състои поне от 400 семена.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ЕТИКЕТИРАНЕ

A. Официален етикет (базови и сертифицирани семена с изключение на малките опаковки)

I. Изисквана информация:

- 1) „Правила и стандарти на ЕО“;
- 2) Сертифициращ орган и държава-членка или техните инициали;
- 3) месец и година на запечатване, изразени по следния начин: „Запечатани на.....(месец и година)“; или месец и година на последната официално взета проба за целите на сертифицирането, изразени по следния начин: „Взета проба на.....(месец и година)“;
- 4) Референтен номер на партидата;
- 5) Вид, посочен поне на латиница, с ботаническото му наименование, което може да се даде в съкратена форма без имената на авторите или общоприетото име, или и двете;
- 6) Сортът, изписано поне на латиница;
- 7) Категория;
- 8) Страна на –производство ;
- 9) Декларирано нетно или брутно тегло или деклариран брой на семената;
- 10) Когато е посочено теглото и са използвани гранулирани пестициди, дражиращи субстанции или други твърди добавки, се посочва естеството на добавките и приблизителното съотношение между теглото на капсулите или чистите семена и общото тегло.
- 11) в случаите на сортове, които са хибриди или самоопрашени линии:
 - за базовите семена, когато хибридите или самоопрашените линии, към които принадлежат, са официално признати съгласно настоящата директива – името на компонента, под който са официално признати със или без означение за крайния сорт, последван от думата „компонент“ в случаите на хибриди или самоопрашени линии, които са предназначени единствено за компоненти за крайния сорт;
 - за базовите семена в други случаи: името на компонента, към който принадлежат базовите семена, което може да бъде под формата на код, последван от означението за крайния сорт със или без обозначение на неговите функции (мъжки или женски), съпроводено от думата „компонент“.
 - за сертифицираните семена – името на сорта, към който принадлежат семената, последван от думата „хибрид“.
12. Когато е извършен повторен анализ за проверка поне на кълняемостта, могат да се посочат думите „Повторно изследван.....(месец и година)“.

II. Минимални размери: 110 x 67 мм.

Б. Етикет на доставчика или надпис върху опаковките (за стандартни семена и малки опаковки от категорията „сертифицирани семена“)

I. Изисквана информация:

- 1) „Правила и стандарти на ЕО“;
- 2) Име и адрес на лицето, което отговаря за поставянето на етикети или на негов идентификационен знак;
- 3) Търговска година на запечатването или последното изпитване за кълняемост. Може да се отбележи краят на търговската година;
- 4) Наименование на вида, изписано поне на латиница;
- 5) Наименование на сорта, изписано поне на латиница;
- 6) категория: в случай на малки опаковки сертифицираните семена могат да бъдат обозначени с буквите „С“ или „Z“, а стандартните - с буквите „ST“;
- 7) Референтен номер, даден от лицето, което отговаря за поставянето на етикета - за стандартните семена;
- 8) Референтен номер, който позволява идентификацията на сертифицираната партида – за сертифицирани семена;
- 9) Декларирано нетно или брутно тегло или брой на семената с изключение на малките опаковки до 500 грама;
- 10) Когато е посочено теглото и са използвани гранулирани пестициди, дражиращи субстанции или други твърди добавки, се посочва естеството на добавките и приблизителното съотношение между теглото на капсулите или групите чисти семена и общото тегло.

II : Минимални размери на етикета (без малките опаковки):

110 x 67 мм.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ЕТИКЕТ И ДОКУМЕНТ, ПРЕДВИДЕНИ В СЛУЧАЙ НА СЕМЕНА, КОИТО НЕ СА ОКОНЧАТЕЛНО СЕРТИФИЦИРАНИ И СА ПРОИЗВЕДЕНИ В ДРУГА ДЪРЖАВА -ЧЛЕНКА

А. Необходима информация за етикета:

- име на органа, който отговаря за полската е инспекция и държавата – членка или техните инициали;
- наименование на вида, изписано поне на латиница, с ботаническото му наименование, което може да бъде посочено в съкратена форма без имената на авторите или с общоприетото име или и двете;
- наименование на сорта, изписано поне на латиница;
- категория;
- референтен номер на полето или партидата;
- обявено нето или брутно тегло;
- думите „семена, които не са сертифицирани окончателно”.

Б. Цвят на етикета

Етикетът е сив на цвят.

В. Информация, необходима за документа:

- органа, издаващ документа;
- наименование на вида, изписано поне на латиница, с ботаническото му наименование, което може да бъде посочено в съкратена форма без имената на авторите или с общоприетото име или и двете;
- наименование на сорта, изписано поне на латиница;
- категория;
- референтен номер на семената за посяване на полето и името на страната или страните, сертифицирали семената;
- референтен номер на полето или партидата;
- обработена площ за производството на партидата, обхваната от документа;
- количество произведени семена и брой на опаковките;
- удостоверение, че условията, на които трябва да отговаря културата, от която произхождат семената, са били изпълнени;
- резултатите от предварителния анализ на посевния материал, при необходимост.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ЧАСТ А

ОТМЕНЕНА ДИРЕКТИВА И ПОСЛЕДВАЩИТЕ ѝ ИЗМЕНЕНИЯ
(посочени в член 51)

Директива 70/458/ЕИО (ОВ L 225, 12.10.1970 г., стр. 7)	само член 6
Директива 71/162/ЕИО на Съвета (ОВ L 87, 17.4.1971 г., стр. 24)	само за препращанията към разпоредбите на Директива 70/458/ЕИО, направени в член 1 и 2
Директива 72/274/ЕИО на Съвета (ОВ L 171, 29.7.1972 г., стр. 37)	само член 6
Директива 72/418/ЕИО на Съвета (ОВ L 287, 26.12.1972 г., стр. 22)	само член 6
Директива 73/438/ЕИО на Съвета (ОВ L 356, 27.12.1973 г., стр. 79)	само член 2
Директива 76/307/ЕИО на Съвета (ОВ L 72, 18.3.1976 г., стр. 16)	само член 7
Директива 78/55/ЕИО на Съвета (ОВ L 16, 20.1.1978 г., стр. 23)	само член 7
Директива 78/692/ЕИО на Съвета (ОВ L 236, 26.08.1978 г., стр. 13)	само член 4
Директива 79/641/ЕИО на Комисията (ОВ L 183, 19.7.1979 г., стр. 13)	само член 4
Директива 79/692/ЕИО на Съвета (ОJ L 205, 13.08.1979 г., стр. 1)	само член 3
Директива 79/967/ЕИО на Съвета (ОВ L 293, 20.11.1979 г., стр. 16)	само член 2
Директива 80/1141/ЕИО на Съвета (ОВ L 341, 16.12.1980 г., стр. 27)	само член 6
Директива 86/155/ЕИО на Съвета (ОВ L 118, 7.5.1986 г., стр. 23)	само член 5
Директива 87/120/ЕИО на Комисията (ОВ L 49, 18.2.1987 г., стр. 39)	само член 8
	само член 7
	само за препращанията към разпоредбите на Директива 70/458/ЕИО, направени в член 2

Директива 87/481/ЕИО на Комисията (ОВ L 273, 26.09.1987 г., стр. 45)	и в приложение II, част I, точка 7
Директива 88/332/ЕИО на Съвета (ОJ L 151, 17.6.1988 г., стр. 82)	само член 3
Директива 88/380/ЕИО на Съвета (ОВ L 187, 16.7.1988 г., стр. 31)	само член 1, точка 6
Директива 90/654/ЕИО на Съвета (ОВ L 353, 17.12.1990 г., стр. 48)	само член 7
Директива 96/18/ЕО на Комисията (ОВ L 76, 26.03.1996 г., стр. 21)	само член 7
Директива 96/72/ЕО на Комисията (ОВ L 304, 27.11.1996 г., стр. 10)	само член 7
Директива 98/95/ЕО на Съвета (ОВ L 25, 1.2.1999 г., стр. 1)	
Директива 98/96/ЕО на Съвета (ОВ L 25, 1.2.1999 г., стр. 27)	

ЧАСТ Б

СПИСЪК НА СРОКОВЕТЕ ЗА ТРАНСПОНИРАНЕ В НАЦИОНАЛНОТО ПРАВО

(по член 51)

Директива	Краен срок за транспониране
70/458/ЕИО 71/162/ЕИО	1 юли 1972 г. ⁽¹⁾ ⁽²⁾
72/274/ЕИО	1 юли 1972 г.
72/418/ЕИО	1 юли 1972 г. (член 1); 1 януари 1973 г. (член 2);
73/438/ЕИО	1 януари 1973 г. (член 6, параграф 13 и член 6, параграф 18); 1 юли 1972 г. (други разпоредби)
76/307/ЕИО	1 януари 1974 г. (член 6, параграф 4); 1 юли 1974 г. (други разпоредби)
78/55/ЕИО	1 юли 1975 г.
78/692/ЕИО	1 юли 1977 г. (член 7, параграф 5); 1 юли 1979 г. (други разпоредби)
79/641/ЕИО 79/692/ЕИО 79/967/ЕИО	1 юли 1977 г. (член 7); 1 юли 1979 г. (други разпоредби)
80/1141/ЕИО	1 юли 1980 г.
86/155/ЕИО	1 юли 1977 г.
87/120/ЕИО 87/481/ЕИО	1 юли 1982 г.
88/332/ЕИО	1 юли 1980 г.
88/380/ЕИО	1 март 1986 г. (член 6, параграфи 3 и 8); 1 юли 1987 г. (други разпоредби)
90/654/ЕИО	1 юли 1988 г.
96/18/ЕО	1 юли 1989 г.
96/72/ЕО 98/95/ЕО	
98/96/ЕО	1 юли 1982 г. (член 7, параграф 9); 1 януари 1986 г. (член 7, параграфи 6 и 10); 1 юли 1992 г. (член 7, параграф 18); 1 юли 1990 г. (други разпоредби)
	1 юли 1996 г.
	1 юли 1997 г. ⁽³⁾
	1 февруари 2000 г. (Списък на печатните грешки, ОВ L 126, 20.5.1999 г., стр. 23)
	1 февруари 2000 г.

⁽¹⁾ 1 юли 1973 г. за Дания, Ирландия и Обединеното кралство; 1 януари 1986 г. за Гърция; 1 март 1986 г. за Испания и 1 януари 1991 г. за Португалия.

⁽²⁾ 1 януари 1995 г. за Австрия, Финландия и Швеция.

— Финландия и Швеция могат да отложат до 31 декември 1995 г. най-късно прилагането на тяхна

територия на настоящата директива по отношение на пускането на пазара на тяхна територия на семена от сортовете, изброени в националните им листи на сортовете от земеделски култури и сортовете от зеленчукови видове, които не са били признати официално съгласно настоящата директива. Посевният материал от тези видове не може да бъде да бъде пуснат на пазара на територията на останалите държави-членки през същия период;

- Сортовете селскостопански и зеленчукови култури, които към датата на присъединяване или впоследствие са вписани както в националните сортови листи на Финландия и Швеция, така и в общите каталози, не подлежат на каквито и да било ограничения, свързани с пускането на пазара на съответния сорт;

По време на целия период, споменат в първото тире, сортовете от националните сортови листи на Финландия и Швеция, които са били официално признати в съответствие с разпоредбите на горепосочените директиви, се включват съответно в общите каталози на сортовете от земеделски и зеленчукови култури.

(3) Останалите запаси от етикети със съкращението „ЕИО” могат да се използват до 31 декември 2001 година.

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЯТА

Директива 70/458/ЕИО	Настоящата директива
Член 1	Член 1, първа алинея
Член 34	Член 1, втора алинея
Член 1а	Член 2, параграф 1, буква а)
Член 2, параграф 1, буква А	Член 2, параграф 1, буква б)
Член 2, параграф 1, буква Б, буква а)	Член 2, параграф 1, буква в), (i)
Член 2, параграф 1, буква Б, буква б)	Член 2, параграф 1, буква в), (ii)
Член 2, параграф 1, буква Б, буква в)	Член 2, параграф 1, буква в), (iii)
Член 2, параграф 1, буква Б, буква г)	Член 2, параграф 1, буква в), (iv)
Член 2, параграф 1, буква В, буква а)	Член 2, параграф 1, буква г), (i)
Член 2, параграф 1, буква В, буква б)	Член 2, параграф 1, буква г), (ii)
Член 2, параграф 1, буква В, буква в)	Член 2, параграф 1, буква г), (iii)
Член 2, параграф 1, буква В, буква г)	Член 2, параграф 1, буква г), (iv)
Член 2, параграф 1, буква В, буква д)	Член 2, параграф 1, буква г), (v)
Член 2, параграф 1, буква Г, буква а)	Член 2, параграф 1, буква д) (i)
Член 2, параграф 1, буква Г, буква б)	Член 2, параграф 1, буква д), (ii)
Член 2, параграф 1, буква Г, буква в)	Член 2, параграф 1, буква д), (iii)
Член 2, параграф 1, буква Г, буква г)	Член 2, параграф 1, буква д), (iv)
Член 2, параграф 1, буква Д, буква а)	Член 2, параграф 1, буква е), (i)
Член 2, параграф 1, буква Д, буква б)	Член 2, параграф 1, буква е), (ii)
Член 2, параграф 1, буква Д, буква в)	Член 2, параграф 1, буква е), (iii)
Член 2, параграф 1, буква Е, буква а)	Член 2, параграф 1, буква ж), (i)
Член 2, параграф 1, буква Е, буква б)	Член 2, параграф 1, буква ж), (ii)
Член 2, параграф 1, буква Е, буква в)	Член 2, параграф 1, буква ж), (iii)
Член 2, параграф 1а	Член 2, параграф 2
Член 2, параграф 1б	Член 2, параграф 3
Членове 3 - 8	Членове 3 - 8
Член 9	—
Член 10	Член 9
Член 11	Член 10
Член 12	Член 11
Член 13	Член 12
Член 13а	Член 13
Член 14	Член 14
Член 15, параграф 1	Член 15, параграф 1
Член 15, параграф 2	Член 15, параграф 2
Член 15, параграф 3	—
Член 16, параграф 1	Член 16, параграф 1
Член 16, параграф 2	Член 16, параграф 2
Член 16, параграф 3 до 5	—
Член 17 до 19	Член 17 до 19
Член 20, параграф 1	Член 20, параграф 1
Член 20, параграф 1а	Член 20, параграф 2

Член 20, параграф 2
Член 20, параграф 3

Член 20, параграф 3
Член 20, параграф 4

Директива 70/45 8/ЕИО	Настоящата директива
Член 20, параграф 5	—
Член 20а	Член 21
Член 21	Член 22
Член 21а	Член 23
Член 22	Член 24
Член 23	Член 25
Член 24	Член 26
Член 25	Член 27
Член 26, параграф 1	Член 28, параграф 1
Член 26, параграф 1а	Член 28, параграф 2
Член 26, параграф 1б	Член 28, параграф 3
Член 26, параграф 2, алинеи 1 - 3	Член 28, параграф 4, алинеи 1 - 3
Член 26, параграф 2 до 4	—
Член 27	Член 29
Член 28	Член 30
Член 28а	Член 31
Член 29	Член 32
Член 29а	Член 33
Член 30	Член 34
Член 30а	Член 35
Член 31	Член 36
Член 32, параграф 1	Член 37, параграф 1
Член 32, параграф 3	Член 37, параграф 2
Член 33	Член 38
Член 35	Член 39
Член 36	Член 40
Член 37	Член 41
Член 38	Член 42
Член 39	Член 43
Член 39а, параграф 1 и 2	Член 44, параграф 1 и 2
Член 39а, параграф 3, подточка (i)	Член 44, параграф 3, буква а)
Член 39а, параграф 3, подточка (ii)	Член 44, параграф 3, буква б)
Член 40б	Член 45
Член 40	Член 46, параграфи 1, 2 и 4
Член 40а	Член 46, параграфи 1, 3 и 4
Член 41	Член 47
Член 41а, параграф 1	Член 48, параграф 1
Член 41а, параграф 2, подточка (i)	Член 48, параграфи 2, буква а)
Член 41а, параграф 2, подточка (ii)	Член 48, параграфи 2, буква б)
Член 42	Член 49
—	Член 50 (¹)

—
—
—

Член 51
Член 52
Член 53

Директива 70/45 8/ЕИО	Настоящата директива
ПРИЛОЖЕНИЕ 1, част 1	ПРИЛОЖЕНИЕ 1, част 1
ПРИЛОЖЕНИЕ 1, част 2	ПРИЛОЖЕНИЕ 1, част 2
ПРИЛОЖЕНИЕ 1, част 3	ПРИЛОЖЕНИЕ 1, част 3
ПРИЛОЖЕНИЕ 1, част 4, точка А	ПРИЛОЖЕНИЕ I, част 4, точка А
ПРИЛОЖЕНИЕ I, част 4, точка А а	ПРИЛОЖЕНИЕ I, част 4, точка Б
ПРИЛОЖЕНИЕ I, част 4, точка А б	ПРИЛОЖЕНИЕ I, част 4, точка В
ПРИЛОЖЕНИЕ 1, част 4, точка Б	ПРИЛОЖЕНИЕ I, част 4, точка Г
ПРИЛОЖЕНИЕ 1, част 5	ПРИЛОЖЕНИЕ 1, част 5
ПРИЛОЖЕНИЕ II	ПРИЛОЖЕНИЕ II
ПРИЛОЖЕНИЕ III	ПРИЛОЖЕНИЕ III
ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а), точка 1	ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а),
ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а), точка 2	ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а),
ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а), точка 3	ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а),
ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а), точка 4	ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а),
ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а), точка 5	ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а),
ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а), точка 6	ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а),
ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а), точка 7	ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а),
ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а), точка 8	ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а),
ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а), точка 9	ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а),
ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а), точка 10	ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а),
ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а), точка 10а	ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а),
ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а), точка 11	ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква а),
ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква б)	ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част А, буква б)
ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част Б	ПРИЛОЖЕНИЕ IV, част Б
ПРИЛОЖЕНИЕ V	ПРИЛОЖЕНИЕ V
—	ПРИЛОЖЕНИЕ VI
—	ПРИЛОЖЕНИЕ VII

⁽¹⁾ 98/95/ЕО, член 9, параграф 2, и 98/96/ЕО, член 8, параграф 2.